

tationen har fremsat Forslag om visse praktiske Foranstaltninger i Lighed med de af det ærede Medlem Hr. Holstein omtalte, Foranstaltninger, som ganske vist vilde medføre visse Merudgifter.

Ved Bedømmelsen af hele Udvandringsspørgsmaalet maa det i øvrigt have i Erindring, at de til Grund liggende Synspunkter for Danmark hidtil har været: paa den ene Side ikke at opmuntre til Udvandring, paa den anden Side at indsamle det bedst mulige Oplysningsmateriale om Forholdene i de fremmede Lande, der kommer i Betragtning, samt at yde Bistand til, at Emigranter ikke udnyttes økonomisk af de i Emigration interesserede Sammenslutninger.

Efter disse Principper er som bekendt den danske Udvandningslovgivning opbygget, og hvad særlig Spørgsmaalet om Oplysningsopgaven angaar, er der som fremhævet i Udenrigsministeriet gennem Oplysningsbureauet og Repræsentationerne i Udlandet gjort et stort Arbejde. Desværre er det ikke altid trods advarende Oplysninger fra vor Side lykkedes at forhindre Udvandningsplaner, som bagefter er strandet og har kaldt Sorg og Ulykke ned over vedkommende Udvandrere og deres Familier, men der er dog i en Række Tilfælde givet Oplysninger, som har været til Nytte for vedkommende Udvandrere, i visse Tilfælde ganske vist derved, at man har afholdt udvandringsevillige fra at kaste Tid, Arbejde og Penge bort til ingen Nytte.

Spørgsmaalet har, som nævnt, min store Interesse, og Udenrigsministeriets Opmærksomhed er henledt ikke blot paa Kanada, men ogsaa paa andre Lande, hvor klimatiske Forhold, Jordbundsforhold o. s. v. synes at give gode Muligheder for danske Udvandrere.

Som jeg allerede før har nævnt, maa det dog ikke glemmes, at de Lande, der ønsker en Indvandring, i første Række interesserer sig for Landbrugsarbejderen, og Bestræbelserne fra dansk Side for at lette Udvandringen bør da ikke føre til, at man opmuntrer Mennesker til at udvandre i Tilfælde, hvor de vilde kunne finde tryggere Levevilkaar under hjemlige Forhold ved Opdyrkning af Jord her i Danmark, hvor der gennem Udstykningslovgivningen er skabt Mulighed for Oprettelsen af selvstændige Brug netop for den Kategori af Danske, som Indvandrigslandene i særlig Grad interesserer sig for.

Jeg kan samle mine Udtalelser derhen, at den danske Regering vil fortsætte sine Bestræbelser for at tilvejebringe de bedst

mulige Oplysninger for Udvandrere og vil have Opmærksomheden henvendt paa, om der ud over Oplysningsarbejdet maatte findes Udveje til at forøge Udvandringmulighederne for de Danske, der trods alt ønsker at udvandre.

Flere ærede Medlemmer, Hr. Larsen-Badse, Hr. C. O. Pedersen, Hr. H. P. Hanssen (Nørremølle), Hr. Aksel Jensen og Hr. Holger Andersen, har dernæst interPELLeret mig om Regeringens Stilling til de Vanskeligheder, der møder vor Kvægeksport til Tyskland, navnlig som Følge af den tyske Told. Det bebrejdes mig, at jeg i Fjor har været for optimistisk ved min Bedømmelse af dette Spørgsmaal. Jeg har ingen Sinde — som af flere ærede Medlemmer udtalt — benægtet Muligheden af, at den tyske Told vilde blive forhøjet fra den 1. August d. A. Derimod har jeg gentagne Gange — i Rigsdag, Nævn og Udvalg — udtalt Formodningen om, at de midlertidig nedsatte Toldsatser ikke vil blive afløst af den tyske Tarifs Generalsatser. Jeg mente, at Generalsatserne, som hidtil ikke har været sat i Kraft for de vigtige Levnedsmidler, heller ikke vilde blive det denne Gang, men at de forinden den nævnte Dato enten vilde blive erstattet af Traktatsatser eller, i Mangel af saadanne, blive autonomt nedsat af den tyske Regering. Denne Formodning har vist sig at holde Stik. Ved Traktaten med Sverige er Generalsatserne blevet nedsat bl. a. for Korn, Kvæg, Svin, Kød, Flæsk, Slagteriaffald, Svinespæk og Fedt. Og Traktaten med Finland har bragt Smørtolden ned til et Beløb, der i Forhold til Varens Værdi svarer til den før Krigen gældende Told. Endvidere har den tyske Regering ved Forordning indtil 31. December d. A. nedsat Tolden for flere Varer til Beløb, der ligger under Satserne i den svenske Traktat, og som eksempelvis for Flæsk, Slagteriaffald, Svinespæk og Fedt ganske svarer til den indtil 1. August fastsatte Told. Naar den tyske Regering ikke gik endnu videre, maa dette utvivlsomt tilskrives Omstændigheder, som var vanskelige at forudse. Hvad særlig angaar Kvæg- og Kød-tolden, hvoraf ikke mindst den sidste jo vedblivende er alt for høj, bør det have i Erindring, at disse Satser spiller en betydelig Rolle i Tysklands Traktatforhandlinger med Polen. For øvrigt kan jeg meddele, at de tysk-polske Forhandlinger efter en Pause paa Grund af Sommerferien er blevet genoptaget i denne Maanedes Begyndelse. De hidtil foreliggende Oplysninger tyder paa, at begge Parter nærer Ønske om snarest gørligt at naa til Enighed, og det er vel bekendt, at